

Lappeenrannassa 17.12.2024

Kirkon lähetysjärjestö since 2022

Tervehdys!

Iloa ja valoa adventin aikaasi!
Yhtäkkiä maahan satoikin koko

talven lumet, tai siltä ainakin tuntuu...ja tällä hetkellä pakkastakin on ihan riittävästi. Se on kyllä ihan hyvä, hirvitti jo vähän, että luonto menee aivan sekaisin, jos kunnan talvea ei tulekaan. Mutta tulihan se. "Ega tali taeva jää", kuten Virossa sanotaan.

Sitten viime kirjeen on tapahtunutkin kaikenlaista. Lokakuussa vietin melkein viikon Parikkalassa, sekä entisessä että nykyisessä lähettäjäseurakunnassani. Parikkalan edellinen kirkkoherra, edelleen seurakuntaa palveleva Lemetyisen Erkki muisteli, että ennen vanhaan syksyyn kuului aina vakiona nimikkolähetin vierailu. Se kesti viikon ja lähetti kävi läpi kaikki lähetyspiirit, joita oli 19. Nytkin erilaisia tapahtumia kyllä riitti, vaikka lähetyspiirit ovat Parikkalassakin vähentyneet. Iloitsin siitä, että sain kohdata ihmisiä erilaisissa yhteyksissä aivan vauvasta vaariin. Yhdessä suunnittelimme myös ensi kevään seurakuntaretkeä Viroon.

Marraskuuhun mahtui monta pyhäkoulun opettajien koulutusta. Ensimmäinen oli Valgan rovastikunnan koulutus Nõossa. Meitä oli koolla seitsemän naista lauantaina ja sunnuntaina Nõon kunnan nuorisotilassa, sillä seurakunnalla ei ole seurakuntataloa. Peruskurssin aikana oli paljon hyviä keskusteluja ja pohdintoja. Jälkeen päin sain palautetta, että erityisen paljon pyhäkoulutunnin suunnittelussa auttoi se, kun puhuimme jumalanpalveluksesta ja siitä, että pyhäkoulu on lasten jumalanpalvelus. Moni kertoi saaneensa apua myös siihen, kuinka tukea omia lapsiaan uskon tiellä.

Koulutusten välissä kokoontuimme yhteen kaikkien Virossa toimivien lähetystyöntekijöiden kanssa. Tällä kertaa tapasimme Viljandissa, Viljandin Paavalin kirkossa. Paavalin seurakunnallakaan ei ole seurakuntataloa, ja kirkko on kylmä koska lämmittäminen olisi vaikeaa ja kallista. Paavalissa asia on ratkaistu siten, että puolet toisen sivuparven alla olevasta osasta on eristetty varsinaisesta kirkkosalista seinällä ja siihen osaan on asennettu lattialämmitys. Tuohon tilaan, jossa on myös seurakunnan kirjasto, mahtuu aivan hyvin 30-40 henkeä, ja siellä pidetään

rippikoulutunnit, keskusteluillat ja kokoukset sekä keskitalven jumalanpalvelukset. Tila on sopivan pieni ja matala, jotta se saadaan helpommin lämpimäksi. Tällaista ratkaisua näkee osassa kirkoista, erityisesti maaseudulla. Talvella jumalanpalvelukset voidaan pitää myös sakastissa tai sitten seurakuntakodilla, jos sellainen sattuu seurakunnalla olemaan.

Virossa on tällä hetkellä lähetystyöntekijöitä Kansanlähetyksen, Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen, Rauhan Sanan, Evankelisen Lähetisyhdistyksen sekä Norjan Lähetysseuran (NMS) lähettäminä. Lisäksi Kylväjä tukee joitakin kansallisia työntekijöitä. Saimme kuulla välähdyksiä toistemme työstä ja osallistua yhteiseen hartauteen Viljandin seurakuntalaisten kanssa.

Me ELYn lähetit jäimme vielä yöksi Viljandiin toiminnanjohtajamme Anteron sekä lähetystyön asiantuntijamme Joonan kanssa. Seuraavana päivänä kokoonnuimme taas Paavalissa pohtiaksemme omaa työtämme ja vaihtaaksemme ajatuksia. Tällaiset tapaamiset aina välillä ovat tarpeellisia.

Marraskuun puolessa välissä oli aika lähteä Tarttoon kouluttamaan. Taas seitsemän naisen joukolla perehdyimme pyhäkoulun olemukseen, lasten hengelliseen kehitykseen ja siihen, kuinka tukea lapsia Jumalaan tutustumisessa. Näiden koulutusten ihana lisä on se, että opin tuntemaan upeita, uusia ihmisiä, tapaan ihania vanhoja tuttuja ja pääsen osallistumaan jumalanpalveluksiin eri puolilla Viroa. Niin nytkin.

Marraskuuhun mahtui vielä koulutuspäivä Sakun seurakunnassa, jossa keskityimme eniten siihen, kuinka selittää ja havainnollistaa sekä itselleen että lapsille Raamatun kertomusten sanomaa. Tähän liittyen minulla onkin yksi pyyntö: Jos teillä on seurakunnassa jäänyt kaapin nurkkaan flanellokuvia ja taustoja, joille ei löydy enää käyttöä, niin tiedän, että Virossa niille olisi kyllä kiitollisia vastaanottajia. Ensin kuitenkin kehotan miettimään, että josko sittenkin saisi vielä pyhäkoulu aloitettua omassa seurakunnassa...mutta jos ei, niin minulle voi ilmiantaa kaikki pölyttymään jääneet flanelot!

Syksyyn on mahtunut myös kaksi lapsityöntekijöiden nettirukousiltaa. Nekään eivät kerää valtaisia osallistujamassoja, mutta ovat olleet meille osallistujille kovin tärkeitä. Tammikuun starttipäivät Tallinnassa ja Tartossa on suunniteltu ja ilmoittautuminen on käynnissä. Nyt meillä Triinun kanssa on edessä lapsityön toimikunnan uudistaminen.

Meille erittäin tärkeä jäsen, vahva lapsityön osaaja, SLEYN lähetti Salome Olenius palaa perheineen Suomeen ennen joulua, ja jättää toimikuntaan ison aukon. Salomen kanssa juttelimme, että Taivaan Isällä on kyllä aikataulut hallussa: Salome perheineen tuli Viroon vähän ennen kuin minun edellinen työrupeamani siellä päättyi, ja nyt minä olen palannut, kun hän lähtee. Rukoillaan, että löydämme työryhmäämme sopivan uuden jäsenen!

Marraskuun lopulla vierailin Lauritsalan seurakunnan Ilon versoja -ryhmässä kertomassa lähetystyöstä ja uskonnoista ateismin jälkeisessä Virossa. Oli todella mielenkiintoista keskustelua osallistujien kanssa, ja yhdessä saimme illan päätteeksi rukoilla Viron kristittyjen ja koko maan puolesta.

Vuoden alussa kysymykseni oli, tarvitaanko minua Virossa enää, vai onko siellä olemiseni vain vanhan lämmittelyä. Nyt vuoden päättyessä olen siinä käsityksessä, että tarvetta kyllä on. Niin kauan kuin saan olla rohkaisemassa, tukemassa ja tuomassa yhteen heitä, jotka kertovat rakastavasta ja armahtavasta Jumalasta lapsille, on työ enemmän kuin mielekästä. Virossa lapsilla ei ole oikein muuta mahdollisuutta kuulla Jeesuksesta kuin seurakunnan tapahtumissa – siis jos kotona ei puhuta eikä käyda perheen kanssa kirkossa. (Aika samassa tilanteessa olemme kyllä jo Suomessakin.) Olen valtavan kiitollinen sinulle, lähettäjäni, että mahdollistat tämän työn rukousten ja taloudellisen tuen kautta! Kiitos seurakunnat, jotka olette lähteneet tai lähtemässä tukijoikseni: Savonlinna, Parikkala, Ruokolahti, Lempäälä, Lappeenranta, Lappee, Juva, Loppi ja Sonkajärvi! Koska olen puolikas työntekijä, minulla ei ole erikseen kotimaan kausia. Siksi rohkaisen teitä ottamaan yhteyttä, jos toivotte minua vierailulle seurakuntaanne jossakin vaiheessa.

Tämän joulun alla olen miettinyt erityisesti Mariaa, Jeesuksen äitiä. Hänen ääntään emme paljon Raamatussa kuule, mutta kun kuulemme, sanat ovat erityisen painokkaita. Kolmen kysymyksen tai huolenilmauksen lisäksi hän sanoo: ”Minä olen Herran palvelijatar, tapahtukoon minulle niin kuin sanoit.” (Lk 1:38) ”Minun sieluni ylistää Herran suuruutta, minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani...” (Lk 1:46-47->. Tämä kiitos- ja ylistyslaulu on Marian pisin puheenvuoro Raamatun lehdillä.) ”Mitä hän (Jeesus) teille sanookin, tehkää se.” (Jh 2:5)

Emme tiedä, minkälaiset Marian tulevaisuuden suunnitelmat nuorena kihlattuina naisena olivat. Sen kuitenkin tiedämme, että hän ei varmasti osannut odottaa sitä, mitä edessä oli. Marialla oli kuitenkin usko ja luottamus siihen, että Jumalan suunnitelma on paras. Rukoilen, että osaisin Marian lailla kuunnella, turvautua ja ylistää.

Toivon sinulle hyvän Vapahtajamme siunaamaa pyhää sekä arkea. Kiitos, että olet.

Sinusta kiittäen, *Titta*

Ollaan yhteyksissä! Minut tavoittaa sähköpostista titta.hamalainen@eek.ee sekä numeroista +358 50 3582041 ja +372 534 24277.

Liity työni kannattajaksi, esirukoilijaksi ja/tai tukijaksi. Tilinro on FI28 5114 0220 0343 69 (Evankelinen lähetysyhdistys ry) ja kannatusrenkaani viite on 2412421. Kiitos!